

שנה שבע עשרה - עלון מס' 854

@ ניתן להקדיש את העלון וואו שיעורי הלויין לרפואה, ברכה והצלחה, לפרנסה טובה, זיווג הגון, זרע בר קיימא או להבדיל לעיני יקיריכם.

משרדי מערכת העלון: 08-9437333, 054-7743834

בס"ד כב' שבט ה'תשע"ז

הדלקת נרות - 17:10
צאת השבת - 18:01
רבנו תם - 18:39

שעון חורף - לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות

מפטירין: "בשנת מות" (ישעיה ו)
מרתק - ראו בעמוד 2
סיפור מההפטרה

פרשת יתרו

לחזוק העלון נותנים השנה את "מחצית השקל" ארגון "אברהם יגל"

מעייני הפרשה:

- ← יתרו מצטרף לעם ישראל.
- ← יתרו מציע למשה למנות שרי אלפים ושרי מאות.
- ← משה מקבל את הצעת יתרו וממנה שופטים.
- ← הכנת העם לקראת מעמד הר סיני.
- ← מעמד הר סיני וקבלת עשרת הדברות.
- ← איסור עשיית אלוקי כסף ואלוקי זהב.

ויסעו מרפידיים ויבאו מדבר סיני ויחן שם ישראל ז"ג ההר"

שלוש הכנות לקבלת התורה. א. ויסעו מרפידיים = מרפיון ידיים שזה עצלות. ב. ויחנו במדבר = נשים עצמו כמדבך לעזוב את התאוות וישפיל עצמו. ג. ויחן שם ישראל נגד ההר = פירוש להיות כל ישראל באחדות. (אור החיים)

ש"ם האחד גרשם ושם האחד אליעזר שואלים: למה כתוב בפעם השניה ג"כ ושם האחד ולא השני? התירוץ: חז"ל אומרים שכאשר משה עלה למרום שמע שהקב"ה אומר ר' אליעזר בני אומר פרה אדומה בגיל שתיים, ואמר משה הלוואי שזה יהיה מחלצי, וזה ר' אליעזר הגדול שיצא מאליעזר, וזו היתה כוונתו שאמר ושם האחד דהיינו המיוחד, וזה ר' אליעזר הגדול רבו של ר' עקיבא.

"כי יהיה להם דבר בא אלי וישפטי בי איש ובי רעהו והודעתי את חוקי האלוקים" (יח' טז)

שואלים: מדוע מתחיל ברבים "כי יהיה להם דבר", ומסיים ביחיד "בא אלי"? אלא ההסבר הוא, שבפעם הראשונה באים להתדיין אל הרב שני יהודים, אבל בפעם השניה לא בא אל הרב שפסק את הדין תורה רק בעל דין אחד, זה שיצא זכאי, כי הבעל דין השני שהפסיד כבר לא בא...

"תורה צוה לנו משה"

תורה בגימטריא 611 זה מה שמשה צוה, ו-2 דיברות הקב"ה, ביחד תרי"ג. יבוא טוב ויקבל טוב מטוב לטובים. "יבוא טוב" זה משה שנאמר בו "ותרא אותו כי טוב הוא". "ויקבל טוב" זו תורה שנאמר "כי לקח טוב נתתי לכם תורת אל תעזבו", "מטוב" זה הקב"ה, שנאמר "טוב ה' לכל הטובים" אלו ישראל שנאמר הטיבה ה' לטובים (מנחות נג).

אנכי ה' אלוקי... בעשרת הדיברות יש 620 אותיות בגימטריא "כתרי", סימן כתר תורה. אם זוכים יהיה כתר, ואם לא יהיה כתר ח"ו. מתחיל עם אות א' "אנכי" ומסיים עם אות ו' "לרעך", מרומז בכסוק "אך טוב לישראל". יש בהם 172 תיבות גימטריה עקב=בקע, ומרמז ליעקב? עשרת הדברות שהם עקב תיבות. (בעל הטורים).

אנשי חיל יראי אלוקים אנשי אמת שואי בצע" ששנאי אותיות "נשיא", נשיאי העדה, הם בעלי התכונות של "יראי אלוקים אנשי אמת ושואי בצע", אנשים עשירים שלא ניתן לשחדם.

ויקח יתרו... את צפורה אשת משה אחר שיליחיה"אשת משה אחר", אותיות אמא, ציפורה אשת משה גידלה את שני בניה במסירות נפש ואף עשתה ברית מילה לבנה, ונתקח צפורה צר ונתקרת את ערלת פנה" (שמות ד' כ"ה). אמא=42 בגימטריא אותיות ב"מ=בתורת משה, ללמדנו שציפורה אשת משה קיימה את מצוות התורה.

אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת" (ד' כ) אמר הגה"ק בעל הבן איש חי ע"ה פסוק זה מלמד אותנו שכאשר מדובר בעניינים רוחניים חובה על האדם להתבונן בבני אדם שהם למעלה ממעלתו שאז ילמד שעדיין יש לו מה לתקן. ומאידך בעניינים גשמיים חובה עליו להסתכל על בני אדם פחותים ממנו וכך יראה עצמו כעשיר שיש לו כל ולא יחפש לעצמו מותרות.

כה תאמר לבית יעקב" (י"ט ג) זה העיקר: בית יעקב, שאם רוצים בקיום התורה יש להתחיל קודם כל בבית, שיהיה הבית בית יהודי. כשם שדורשים: וכל העם רואים את הקולות, שיהיו רואים את הנשמע (מדרש רבה) - שיהיו הבנים רואים בבית את אשר הם שומעים בלימוד ובבית הכנסת. (חזיונות אברהם)

פינת הניבים והפתגמים

הלך בדרך כל הארץ/הלך לעולמו = נפטר, מת.
דוגמה: הפחור הצעיר, לירן מלכה ז"ל, הלך בדרך כל הארץ ונקטף באבו לאחר סבל ויסורים.
מקור: והנה אנכי הולך היום בדרך כל-הארץ [יהושע כג, יד]. (ניבונכו)

הסירו ממשל מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": http://www.hidush.co.il/ http://ladaat.info/

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הפסקת חשמל בשבת

שאלה : בשבת האחרונה היתה הפסקת חשמל בשכונתנו, ובמשך שש שעות לא היתה אספקת חשמל, ולאחר מכן תוקנה התקלה, והפלאטה חזרה לעבוד, האם מותר לאכול מהמאכלים שמחוממים על הפלאטה ?

תשובה : בענין זה שאנו נשאלים עליו, מדובר באופן שהטכנאים של חברת החשמל יצאו ביום שבת, נסעו במכוניות, ועשו עוד הרבה מלאכות, על מנת להחזיר את זרם החשמל בשכונה, וההלכה ידועה, שהמבשל בשבת, התבשיל אסור לו לעולם. כלומר, אפילו אחרי שבת אסור לו ליהנות מהתבשיל. וגם לאנשים אחרים אסור ליהנות מהתבשיל עד מוצאי שבת. וכבר כתב הרמ"א (בהגהתו על השלחן ערוך סימן שיח), שלא רק במקרה שבישלו את המאכל בשבת אסור לאכול, אלא הוא הדין בכל שאר מלאכות השבת, שאסור ליהנות מעשייתם ביום השבת כלל. ולכן, אם יהודי קטף פירות מן העץ בשבת, אסור לאחרים לאכול מאותם הפירות עד למוצאי שבת. וכן כל כיוצא בזה.

והנה במקרה שלפנינו, הרי נעשה מעשה הכרוך בחילול שבת, והוא תיקון החשמל, ועל ידי החילול שבת, התבשל התבשיל שעל הפלאטה, וחזר והתחמם, ואם כן לכאורה אסור ליהנות מהמאכלים הללו עד מוצאי שבת.

ומרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל דן בזה בכמה מקומות בספריו, ובספרו חזון עובדיה (שבת ח"ו עמוד קנח) כתב, שמאחר והדבר ידוע בזמנינו שהאויבים מקיפים עלינו מסביב, והמחבלים המרצחים האכזרים מצפים להזדמנות לפרוץ במתקפה על בתי ישראל להכות אם על בני ח"ו, וכאשר העיר שרויה בעלטה ונבצר מכוחות הבטחון וצבא ישראל לעמוד על המשמר כראוי, הרי הדבר הוא בגדר "פיקוח נפש", והחזרת זרם החשמל לפעולה תיקנית הוא בגדר פיקוח נפש שדוחה את השבת, כמו שאמרו במסכת יומא (פ.ה.), שנאמר "וחי בהם", "ולא שימות בהם". ולכן הטכנאים של חברת החשמל הרי הם עוסקים במצות פיקוח נפש. הלכך כל המאכלים שהתחממו אחר כך מכח מעשיהם, בהיתר התחממו, ומותרים באכילה. וזו התשובה האחרונה שהשיב מרן רבינו זצ"ל בכתב ידו בספריו הקדושים לפני שנפטר מן העולם בשנת התשע"ד. יהי רצו שנוכח לראותו בתחיית המתים במהרה.

גם בספר שמירת שבת כהלכתה (פ"ב הע' קפב) כתב שבנידון שלנו מותר ליהנות מאור החשמל מכיון שמצויים בכל עיר חולים שיש בהם סכנה, והטכנאים מתקנים את החשמל גם עבורם, והרי אי אפשר לתקן את החשמל רק בעבור החולים. נמצא אם כן שכל המלאכה שעשו הטכנאים לא היתה באיסור, ומותר ליהנות מאור החשמל ומכוחו.

לסיכום : לכן למעשה, במקרה שהתרחשה הפסקת חשמל בשבת, ולאחר מכן חזר אור החשמל, מותר ליהנות מאור החשמל ומחוממים הפלאטה שנעשה לאחר מכן, אפילו אם המאכלים הצטננו לגמרי וחזרו והתחממו. ומרן זצ"ל האריך בזה עוד בספרו, והוכיח כן למעשה מפי סופרים וספרים.

ויהי רצון שנוכח שה' יתברך יערה רוח טהרה ממרום על ראשי חברת החשמל והאחראים עליהם, ויזכו לעשות הכל על פי ההלכה, וזכות שמירת השבת תגן בעדנו אלף המגן.

ה'דעת ? סיפור מזההפטרות

הפטרות יתרו: ישעיה פרק ו'

במרכזה של הפרשה מתואר מעמד הר סיני וקבלת התורה. וכהכנה ה' מצווה את משה "לך אל העם וקידשתם היום, ומחר וכבסו שמלותם". כדי לקבל את דברי ה' צריך להיטהר ולהתקדש הן בפנימיות והן בחיצוניות. מבחינה פנימית "היו נכונים לשלושת ימים אל תגשו אל אשה". מבחינה חיצונית "ויכבסו שמלותם". וברדת ה' על ההר בקולות וברקים, הטבע כלו נזדעזע "ויחרד כל ההר מאד" "ויחרד כל העם אשר במחנה". עם ישראל חזה בגדולתו ובכוחו העצום של הקב"ה "וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן, וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק".

הפטרות ה' מכין ומקדש את ישעיה בפעם הראשונה להתנבא על עם ישראל. ישעיהו מקבל את השליחות ואומר "הנני שלחני". ה' מחזיק אותו לקראת מילוי תפקידו להוכיח את העם שילכו בדרך ה' ועל העונשים שיקבלו אם לא ילכו בדרך האמת. ה' מזהיר את ישעיה שדרכו לא תהיה סוגה בשושנים ולא תמיד תאיר לו ההצלחה וכן רוב תוכחתו לא תיפול על אוזן קשבת, "השמן לב העם הזה ואוזניו הכבדים" אנו רואים גם שהנביא מקווה שנובאות הזעם לא יתגשמו ולא יצאו לפועל מרוב אהבתו את עם ישראל, ככתוב "כן יראה בעיניו ובאוזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו".

יש קשר ישיר בין הפרשה להפטרות :

בפרשה : עם ישראל נבחר מכל העמים להיות עם סגולה וגוי קדוש.

הפטרות : ישעיה נבחר להיות נביא מורם וקדוש מהעם.

בפרשה ישנה התגלות ראשונית של הקב"ה לעם ישראל ו**בהפטרות** ישנה התגלות ראשונית לישעיה הנביא. בפרשה: "ויורד ה' על הר סיני", "אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם". וישעיה אומר: "ואראה את ה' ושב על כסא, רם ונשא...". בפרשה מסופר: "ויחרד כל ההר מאד" וישעיה אומר: "וינעו אמות הסיפים מקול הקורא". בדומה להר סיני העשן כולו מפני אשר ירד עליו ה' באש, אומר ישעיה: "והבית ימלא עשן". כאשר פונה משה אל העם בהצעת ה' להיות לו ממלכת כוהנים וגוי קדוש עונה העם: "כל אשר דבר ה' נעשה", כאשר שומע הנביא את קול ה' אומר: "את מי אשלח ומי ילך לנו" משיב הנביא מיד: "הנני שלחני". הנביא מסיים "זרע קודש מצבתה".

פרוש: שהצדיקים שבכל דור ודור מגינים על עם ישראל. מצבתה מלשון יציב וקיים לעולם. (בברכת השם ג.י.פ.)

נזכרתי שישנו סניף מפחד מאד הצמוד לטופס שלילת הרשיון שלי ובו כתוב שחור על גבי לבן, כי במידה והנשלל ינהג בתקופת השלילה הוא יישלח אוטומטית לשבעה חודשי מאסר ללא משפט!!! רחמנא ליצלן.

"רשיונות בבקשה" ביקש השוטר והוסיף "פנית שמאלה ללא איתות ועקפת מכונית מצד ימין תוך עליה על קו הפרדה. מה יש לך לומר?".

אשתי, שלושת ילדיי והוריי שיהיו בריאים, החברים לעבודה כולם חלפו לי מול העיניים, תוך שאני עורך להם טקסי פרידה רווי דמעות, בדרך לבית הסוהר...

"אני כבר בודק במחשב את ההיסטוריה שלך וחוזר אליך" מעדכן השוטר ביבושת.

"איך אני יוצא מזה, אבא שלי שבשמים?" צעקתי בלב, וקיבלתי... מתנה...

"אדוני השוטר, אתה נראה לי יהודי מסורתי עם אמונה תמימה בקב"ה, ואני רוצה להציע לך עיסקה מעניינת... הלה זקף גבותיו. "אל תציע לי שוחד, זו עבירה חמורה... שיכולה לשלוח אותך עד בית סוהר", קבע השוטר וחיך.

"לא, לא חס וחלילה שוחד. אבל תרשה לי לספר לך שקיימתי עכשיו מצווה נדירה מאד מאד. ואני מוכן לתת לך חצי מן שכר המצווה כשכר לעולם הבא שלך, מעין עיסקת יששכר וזבולון ואתה אל תביט במחשב... זה הכל...".

הבטתה שלו במחשב, השמים ירחמו, היתה שולחת אותי כידוע, ל"נופש" ארוך לכלא בלי קיצורים של שלוש התנהגות טובה.

השוטר הכניס ראשו למכונית, לא שת ליבו לגשם המטפטף ושאל, "ספר לי בבקשה על המצווה הנדירה", סיפרתי לו, והפלא ופלא הרעיון מצא חן בעיניו, "בסדר, חצי חצי, אבל בתנאי נוסף" אמר איש החוק

"יש לי אחיינית קטנה שוכבת כבר חצי שנה בבית החולים חסרת הכרה. המשפחה כולה בוכה וחסרת מנוחה. אנחנו ליד מיטתה קוראים תהילים, אבל שום דבר לא השתנה. אני מוכן לא להביט במחשב, אבל אתה נראה לי יהודי ירא שמים, שמתפלל שלוש תפילות ביום, תכניס את שמה לתפילות ותקרא תהילים בשבילה. ואשמח לעדכן אותך אם נזכה לישועה".

לחצנו ידיים, והעיסקה התבצעה. השוטר רשם את מספר הפלאפון שלי, ופנה לדרכו, כשהוא מניח על כף ידי פתקה קטנה ובה שם הילדה ושם אמה ואביה.

שלוש תפילות ביום התפללתי בכל כוחי... הלכתי בדרך, בשוכבי ובקומי. בעבודה, בבית ובבית הכנסת, שמה של הילדה לא מש מפני, תוך אמירת תהילים בכתב ובעל פה, מדוע?? כי בזכותה אני לא נמצא בין הסורגים. כמה הפקרת הטוב יש לי לאותה בת ישראל

חולה, שבזכותה אני מסתובב כאדם מאושר ורגוע. כעבור יומיים חזר אלי הרשיון... כעבור שבועיים באישון לילה, נכנסת שיחה, ומי על הקו?? "שלום לך אדוני מדבר השוטר מכביש 433. אני נמצא עכשיו עם כל המשפחה ליד מיטתה של הילדה, לפני שעה היא פקחה עיניים, התחילה למלמל. לפני כמה דקות היא הכירה אותנו בשמות. נס ופלא וזאת אחרי שהיינו כולנו כלאחר יאוש. לי אין ספק שהתפילות המיוחדות שלך הועילו. כמו שקבענו אני שמח לבשר לך בשורות טובות, אבל ביני ובינך. אל תעבור על החוק, כי גם חוק תעבורה הם חוקי שמירת הנפש על פי התורה! "אין מצווה הבאה בעבירה".

(קובי לוי)

היום, בפרספקטיבה של מספר שנים, דומני שהמצווה שעשיתי איננה בדיוק מצווה. היא אפילו עבירה. היצר הרע אין לו שום בעיה להפוך עניין אסור, לדבר מותר וראוי ואנחנו נופלים לפח המוקשים שלו. אבל ללא ספק גם כאשר היצר הרע מוליך אותנו לעשות דברים אסורים הקב"ה מגלגל על מנת שתצמח מהם תועלת.

כביש 443 נסענו ארבעה בני משפחה ירושלמים, לחתונה בקרית ספר. החורף היה בעיצומו, השלג שנערם על הכביש סיכן את הנהגים. המפלסות עשו עבודה נאמנה. נסענו לאט בחסות החשכה הכבדה.

הנהג במכונית המשפחתית שלי, היה אחי הגדול, מדוע? כי אני, בעל הרכב, הייתי אותה עת בשלילת רשיון נהיגה, עקב הצטברות של נקודות. שלילת רשיון ליהודי שעוד זקוק לרכב כמו אוויר לנשימה, הוא עונש ראוי לשמו, וזה בהחלט לקח שנלמד. זאת מחוץ לעובדה שמי שצובר נקודות עקב רפורטים, הוא מסכן חייבה של צדיקים והולכי רגל, קיבלתי את הדין באהבה, אבל בעוד יומיים, אי"ה, הרשיון יחזור אלי

ושלום על ישראל.

אחי נהג בבטחה והגענו בדיוק בשעה שבע בערב, לטקס החופה. בן הדוד הצעיר שלנו, היה החתן, ומכאן שדאגנו לשמחו בריקודים ובהרבה מחמאות. לפני הסעודה נטלנו ידינו, ברכנו "המוציא" והתיישבנו לסעודת המצווה. פעם אחר פעם הלכנו וחזרנו לרחבת הריקודים. בשעה אחת עשרה בלילה נכנסה שיחה

לטלפון הכשר שלי והעדפתי לצאת החוצה ולנהל שיחה שקטה ללא הרעש שבאולם.

על הקו היה הבוס שלי, שביקש ממני כמה בקשות מקצועיות דחופות, שיש לבצען מוקדם בבוקר. אחרי שנפרדנו לשלום, אחי מסמן לי שהוא רוצה לחזור ירושלימה... אמרתי "למה לא, נוסעים" התיישבנו

ארבעתנו וכעבור פחות משעה, המכונית חנתה מתחת לדירתי, וכל אחד פנה לדרכו. לפני שהספקתי להגיד קריאת שמע על המיטה נזכרתי... אוי... שכחתי... לברך ברכת המזון!!! מה עושים? אני עדיין שָׁבֵע, והמרחק לאולם החתונות פחות משעה. אין לי מושג מדוע לא פתחתי "משנה ברורה"... יכולתי גם להרים

טלפון לפוסק הלכות שהכרתי. בהחלטה חפוזה החלטתי שאני חוזר לקרית ספר! לברך שם אבל מי ינהג? כולם הלכו לישון. לא נעים להטרידם. לאחר מספר היסוסים, החלטתי לנהוג בעצמי בזהירות, ואני בשלילה. "לא נורא המצווה תגן". שעה מאוחרת

השוטרים עיפיים, אבל מצווה! הרגשתי שאני הולך לקיים מצווה חובקת עולם, חוזר למקום הסעודה. בטח ממתינה לי שם יונה מזהב, או אולי ארגז עם מטבעות כסף עתיקים ששווה הון.

נהגתי בזהירות, הגעתי לאולם אחרי שכל המוזמנים הלכו וחוץ ממנקים ומלצרים מותשים שבאו ונכנסו, האולם היה שמים. חיפשתי פינה וברכתי במתינות, כמונה מעות, כולי קדושה וסילודין, מרגיש כמו הצדיק הכי גדול בגלובוס.

עוד פחות מ- 48 שעות הרשיון חוזר אלי. נכנסתי למכונית ופתחתי בנסיעה חזרה הביתה.

הגעתי לצומת שילת ופניתי לכיוון ירושלים. רוחות זועפות וגושי ברד היכו ברכי. לא ראיתי יונה מזהב ולא ארגז אוצרות, אלא ניידת משטרה שופעת פנסים כחולים מהבהבים ניצבה בצידו הכביש. ליבי החסיר פעימה. דלת הניידת נפתחה, ושוטר גבה קומה יצא

למכונית ופתחתי בנסיעה חזרה הביתה.

הגעתי לצומת שילת ופניתי לכיוון ירושלים. רוחות זועפות וגושי ברד היכו ברכי. לא ראיתי יונה מזהב ולא ארגז אוצרות, אלא ניידת משטרה שופעת פנסים כחולים מהבהבים ניצבה בצידו הכביש. ליבי החסיר פעימה. דלת הניידת נפתחה, ושוטר גבה קומה יצא

למכונית ופתחתי בנסיעה חזרה הביתה.

הגעתי לצומת שילת ופניתי לכיוון ירושלים. רוחות זועפות וגושי ברד היכו ברכי. לא ראיתי יונה מזהב ולא ארגז אוצרות, אלא ניידת משטרה שופעת פנסים כחולים מהבהבים ניצבה בצידו הכביש. ליבי החסיר פעימה. דלת הניידת נפתחה, ושוטר גבה קומה יצא

למכונית ופתחתי בנסיעה חזרה הביתה.

הגעתי לצומת שילת ופניתי לכיוון ירושלים. רוחות זועפות וגושי ברד היכו ברכי. לא ראיתי יונה מזהב ולא ארגז אוצרות, אלא ניידת משטרה שופעת פנסים כחולים מהבהבים ניצבה בצידו הכביש. ליבי החסיר פעימה. דלת הניידת נפתחה, ושוטר גבה קומה יצא